

§. 213. Nenda se And läks temma ell,
igga Suggu Lojussid issepäinis; ja se
peale wöritis temma veel felsammal Õd
omma laks Maest ja omma laks Üm-
mardajad (§. 183.), ja omma üksteist
küsimend Poega (§. 188.), ja satis neid
üle Jabboki-Jõde ühhest maddalaast Roh-
hast läbbi: ja keie, mis temmal olli,
satis ta sealt üle, ja jäl üksi veel jár-
rele. Seal näitas Jummal ennast tem-
male immelikul Bisil ja Innimesse
Mäul, i Mts. 32, 25 26; ja Jakob olli
ni findel ja julge Uusfus, et ta ütles;
Et ma lasse sind m tte ärra, kui sa mind
ei önnista! Ja Jummal önnistas tedda
seal, ja ütles: So Nimmi ei pea mitte
ennam Jakobbiks hütama, waid Is-
rael peab se Nimmi ollema. Sesamma
läbbi nimmetati temma Sugguwössä
pärast sedda Israeli Rahwas, ehk
ka Israeli Lüpied. Ja sesamma Nimmi
Israel

Israel ei tulle mitte ärraseggada Ismae-
li Nimmeaga, käs Abraami Poeg Ha-
garist olli (§. III.).

§. 214. Ja Jakob panni selle Paiga
Nimmi Pnuel, se tulleks meie Reeli ööl-
da Jummalala Palle, siit et Jakob üt-
les: Ma ollen Jummalat Pallest Pal-
lesse nähinud, ja minno Hing on peäste-
tud. Ja Päädv tousis, kui Jakob
Pnuelist ärra ehk möda läks, ja sest
Ajast lönkas ta omma teist Pusa.

§. 215. Müünd fulli ka Esaw ta wäse-
to, ja need nellisadda Meest temmaga,
(§. 209.). Kui Jakob neid nägi, seä-
dis temma omma Maestele igga Emma-
jure ta ommad Lapsed; ta panni ette
Otsa need Ümmaryjad Pilla ja Silpa
oona Lastega (§. 185. 186.); nende
tahha seädis ta Lea ja temma Lapsed
(§. 184).